

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Przeciwko władzy nieformalnej

Tworzymy komitet antyprzemocowy

Dox i in.

Dox i in.
Przeciwko władzy nieformalnej
Tworzymy komitet antyprzemocowy
wrzesień 2018

warszawskafa.org/czarne-z-rozowym/
Wydane w pierwszym numerze zina "Czarne z różowym" Warszawskiej
Formacji Anarchistycznej

pl.anarchistlibraries.net

wrzesień 2018

Co to jest przemoc? Przemoc jest wtedy, kiedy nadużywa się swojej pozycji, żeby ograniczyć cudzą wolność. Istnieją liczne formy przemocy: fizyczna, psychiczna, seksualna czy ekonomiczna. Dyskryminacja też jest formą przemocy. Można dyskryminować osoby z racji na kolor skóry, światopogląd, tożsamość seksualną lub orientację.

Przemoc jest zawsze przejawem hierarchii, której odrzucenie jest podstawą anarchizmu. Idea całkowitego odrzucenia podziałów hierarchicznych wynika z faktu, że przyczyniają się one do ograniczenia podmiotowości jednostek, stąd idea wspólnego, równego decydowania o sprawach dotyczących społeczności.

W kontekście hierarchii występuje również zjawisko przywileju. Przywilej to forma hierarchii, w której jedna jednostka może ograniczać drugą z racji na swoją pozycję w społeczeństwie. Korzystanie z przywilejów (np. kolor skóry, płeć, pełnosprawność, klasa społeczna) to forma przemocy. Przywileje są, jak to się trafnie mówi, „przezroczyste” dopóki nie uświadomimy sobie ich i ich wpływu na nasze funkcjonowanie w społeczeństwie. Jeżeli więc chce się dążyć do wolności i równości to koniecznym jest też zwalczanie przywilejów.

W tym celu należy refleksyjnie i krytycznie podchodzić do własnego zachowania; czytać teksty obnażające przywileje (przykładowo ”Mężczyźni objaśniają mi świat” Rebeki Solnit, ”Dlaczego nie rozmawiam już z białymi o kolorze skóry” Reni Eddo-Lodge lub o ableizmie - o przywilejach osób pełnosprawnych w stosunku do osób z niepełnosprawnościami fizycznymi, psychicznymi, intelektualnymi itd.) Pytać inne osoby czy czują się z nami bezpiecznie, czy możemy coś zrobić aby poczuły się bezpieczniej; potrafić się wycofać z danej przestrzeni jeżeli zajmujemy w niej zbyt dużo miejsca i udostępnić tę przestrzeń osobom, które nie są tak uprzywilejowane jak my; słuchać krytyki pod naszym adresem i nie dyskutować z nią; starać się i okazywać szacunek wszystkim osobom.

W procesie tworzenia niehierarchicznych społeczności ważna jest walka z formami przemocy (opresji), które funkcjonują w kapitalizmie. Anarchistki skupiają się na różnych formach działań na rzecz bezprzemocowości i inicjatyw antyfaszystowskich. Chcą tworzyć wspólnoty oparte na wartościach takich jak wolność, równość, solidarność i pomoc wzajemna. Jednak ten proces wymaga dużo pracy. Osoby działające na rzecz anarchizmu doświadczają opresji ze strony systemu (wykluczenie społeczne, ekonomiczne, przemoc fizyczna).

Jednak również środowiska utożsamiające się jako anarchistyczne, niestety, reprodukują te formy opresji pomiędzy sobą. Anarchiści są zaangażowani w antyfaszyzm i walczą o wolność osób żyjących w kapitalizmie, doświadczają przemocy ze strony organizacji faszystowskich, ale czasem zapominają o tym jak ważne jest samodoskonalenie w procesie budowania struktur niehierarchicznych. Wszyscy przecież jesteście uczeni zachowań hierarchicznych w systemie kapitalistycznym, w którym żyjemy; jesteście uczone korzystania ze swoich przywilejów i biernego akceptowania przemocy. Wierzę, że tym bardziej ważne jest aby w świecie pełnym przemocy osoby, które z nią walczą mogły czuć się bezpiecznie ze sobą wzajemnie. Działalność anarchistyczna niejednokrotnie bywa nastawiona na czystą produktywność przy zapomnieniu o uważności na siebie i wsparciu w poważnych problemach, jakie dotyczą wiele z nas w życiu codziennym. Osoby działające w ruchu anarchistycznym czasem spotykają się z tym, że są rozliczane z efektywności swoich działań, co służy budowaniu nieformalnej struktury władzy. Efektywność bowiem jest często mierzona jak dostosowanie się do perspektywy i poglądów innej osoby.

Jedną z odpowiedzi na taki problem jest idea komitetu antyprzemocowego, który miałby działać jako grupa łącząca różne kolektywy chcące z nim walczyć. Poniżej prezentujemy callout Komitetu Antyprzemocowego, wyjaśniający czym miałby się zajmować i w jakiej formie:

Czym jest Komitet Antyprzemocowy? To grupa, w której staramy się wprowadzić w życie ideę zajmowania się przemocą w grupach i inicjatywach oddolnych. To cudowne, że w końcu można mówić o przemocy w środowisku wolnościowym. Zbyt długo przemoc była zamiatana pod dywan, a osoby jej doświadczające nie otrzymywały żadnej pomocy. Osoby stosujące przemoc zostawały w kolektywach, a te, które jej doświadczały, odchodziły z aktywizmu, a w konsekwencji ruch stawał się słabszy.

Mamy tego dość! Dostatecznie tolerowania przemocy; dość przyzwalania na nią; dość dyktatury osób, które zachowują się przemocowo i tego, że uchodzi im to na sucho. Jeśli mamy walczyć o bezprzemocowy świat, koniecznym jest tworzenie bezprzemocowej społeczności we własnych kolektywach. Jest to nieodzowny element grup oddolnych; w polskim środowisku nierzadko pomijany i wyśmiewany.

Przywróćmy na Światło codzienne rozmowy o przemocy. Dajmy głos osobom, które jej doświadczyły. Niech te głosy będą dumne, wysłuchane i wspierane! Koniec z przemocą tam, gdzie najbardziej potrzebujemy czuć się bezpiecznie, czyli we własnych grupach. To jest callout Komitetu do spraw prze-

mocy w kolektywach. Będą go tworzyć osoby z różnych miast; różnych kolektywów; z różnych genderów. Chcemy połączyć swe siły, by środowisko wolnościowe było inkluzywne, bezpieczniejsze i możliwie wolne od przemocy!

Przyszłość ruchu wolnościowego leży w naszych rękach. Będziemy zajmować się różnymi rodzajami przemocy: seksualną, społeczną, psychiczną i fizyczną. Chcemy stworzyć standardy reagowania na przemoc; wprowadzać je w życie jako realne działania i wdrożyć metody sprawiedliwości naprawczej. Zdajemy sobie sprawę z tego, że jest wiele osób, którym przemoc w kolektywach jest na rękę. Nie powstrzyma nas to. Zbyt wiele cierpienia zadziało się wśród osób aktywnych politycznie. Będziemy solidarne z osobami, które cierpią. Będziemy solidarne ze sobą. Będziemy pomagać innym oraz dbać o to, żeby ten komitet sam w sobie był przestrzenią bezprzemocową. I to właśnie jest radykalna zmiana; zmiana, która nadciąga i w końcu zajdzie, bo musi. Ruch i jego dokonania są dla nas tak cenne, że pragniemy, by nasza wspólna walka z każdym krokiem nabierała nowej jakości. To jest rewolucja w samym sercu rewolucji. Zmierzch dominacji dzbanów nadchodzi!

Buduj z nami Komitet Antyprzemocowy! Różnorodność naszą siłą! Solidarność naszą bronią!